

Finalidade

Para que despertar,

se non estás,

se non estarás,

se non estiveches,

se non estarías,

(nunca) aquí.

Para que morir,

sen coñecerte,

descoñecéndome,

morrendo lentamente,

e lentamente despertando.

Quizais abra os ollos,

¿para que? se non te vou poder ver.

És que son a noite e ti o día,

eu a sombra, o tempo, a soidade,

e ti o solpor, a música, a marea.

Cóntame despacio mentiras de amor,

dormirei para sempre nun leito de espiñas.